

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ОТБРАНА

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	<u>653-23-13</u>
Дата	<u>08 / 07</u> 201 <u>6</u> г.

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България № 602-01-39, внесен от Министерския съвет на 30.06.2016г.

На редовно заседание, проведено на 7 юли 2016г., Комисията по отбрана обсъди Законопроект за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България № 602-01-39, внесен от Министерския съвет на 30.06.2016г.

В заседанието участваха 15 народни представители.

На заседанието присъстваха заместник-министърът на отбраната Атанас Запрянов, съветникът на министър-председателя Аню Ангелов и парламентарния секретар Лора Кендова

Законопроектът и мотивите към него бяха представени от заместник-министъра на отбраната Атанас Запрянов. В експозето си заместник-министърът подчерта, че с предлагания проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) се цели усъвършенстване на нормативната уредба, регламентираща дейността на въоръжените сили, задълженията и правомощията на органите за тяхното ръководство и командване. Законопроектът е част от политическите усилия и воля за реализация на резултатите от прегледа на способностите на въоръжените сили и приетата с решение на Народното събрание от 25.11.2015 г. Програма 2020. Прецизират се и се допълват правомощията и задълженията на Министерския съвет, министъра на отбраната, областните управители, ведомствата и юридическите лица с възложени военновременни задачи с цел създаване на детайлна уредба на държавната политика в областта на

1129
Кену

отбранително-мобилизационната подготовка /ОМП/, като част от политиката по отбрана на страната. На министъра на отбраната се възлагат допълнителни правомощия по ръководство на логистичното осигуряване на въоръжените сили, координация на осигуряването на поддръжката от Република България като страна домакин на коалиционни сили за мирно и военно време, политиката по управление на жизнения цикъл на военни продукти и общото ръководство на проектното управление в министерството, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия. На министъра на отбраната се възлага също и изготвянето и внасянето в Министерския съвет на проекта на Каталог на Република България за планираните възможности по поддръжка от страната домакин, единния списък на юридически лица, организации, стратегически и други особено важни обекти, които са от значение за отбраната на страната във военно време и за възлагане на военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридически лица.

Разширяват се правомощията на началника на отбраната върху целия състав на въоръжените сили без да се изземат правомощия от министъра на отбраната. Той ще отговаря за подготовката и състоянието на оперативните способности не само на Българската армия, но и на всички формирования от въоръжените сили, като поема и непосредственото ръководство на бригадата „Специални сили“. Прецизирано е правомощието му да въвежда във и извежда от експлоатация отбранителни продукти за нуждите на въоръжените сили.

Изчистват се и се допълват функционалните задължения на структури, непосредствено подчинени на министъра на отбраната, възлагат се нови задачи на въоръжените сили в мирно време като наблюдение и ранно предупреждение за рискове и заплахи за националната и колективна

сигурност и отбрана, поддържане и развиване на способности за киберотбрана, както и изпълнение на специални полети за държавното ръководство, когато Авиоотряд 28 заявява наличие на обстоятелства, които правят невъзможно изпълнението на конкретни полети. Изчиства се състава на въоръжените сили, като от него се премахва резерва и се внася яснота в отговорностите по утвърждаване на плановете за операции, като съществена част от системата за командване и управление.

Предлага се ново концептуално виждане за начина на изпълнение на военната служба от войниците, сержантите и офицерите. Предлага се възрастта за прием на войниците да се намали от 32 на 28 години, пределната възраст също - от 50 на 46 години и да се въведе ограничение в продължителността на сключваните от тях договори, с което се цели да се подмлади войнишкия състав за по-ефективно изпълнение на задачите му, както и за създаване на възможност за попълване на запаса след приключване на военната служба. Същевременно на тази категория военнослужещи се създава възможност да придобият необходимите 18 години, действително изслужени на военна служба, с цел реализиране на правото им на ранно пенсиониране по чл. 69 от КСО. Предлага се увеличение на пределната възраст на сержанти, офицерски кандидати, младши и старши офицери на 55 години с цел осигуряване стабилност във въоръжените сили чрез дългосрочна възможност на всички категории военнослужещи. Разширява се кръгът на правоимащите лица, които ще могат да кандидатстват повторно за приемане на военна служба, като отпадат част от съществуващите рестрикции. Определя се по-дълъг срок от 6 месеца за командироване на военнослужещите за участие в операции и мисии извън територията на страната, но само при заемане на отделни длъжности или длъжности в щабовете на операции или мисии /според съответната международна договореност, но не по-дълъг от 1 година/. Премахва се рестрикцията от въведения максимален срок за престояване

във военно звание и в длъжност на военнослужещите по чл. 154 поради липсата на реална възможност за неговата практическа реализация.

Въвежда се изискване към военнослужещите за спазване на Етичен кодекс за поведение, който ще се утвърждава от министъра на отбраната. Изменя се приложението на чл. 165, т. 7 от закона, с което при отнемане или отказ от издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация, договърът за военна служба следва да се прекрати и военнослужещият да бъде освободен от военна служба. По аналогия със ЗМВР и ЗДАНС се предвижда, че освобождаването от военна служба ще става само ако военнослужещият откаже да заеме длъжност, за която не се изисква достъп до квалифицирана информация.

Предлага се въвеждане на ново основание за прекратяване на договорите за военна служба-упражнено право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от военнослужещия. Прецизират се хипотезите, при които военнослужещите могат да използват оръжие като крайна мярка, с оглед осигуряване на ефективното изпълнение на служебните им задължения и наличие на изначална яснота за правата и задълженията им при използване на оръжие във връзка с изпълнението на военната им служба в мирно време. Предлага се по-прецизна регламентация на разпоредбите, касаещи статута на курсантите, обучавани във висшите военни училища за нуждите на Министерството на отбраната, но и за други ведомства.

В дебатите по проектозакона взеха участие народните представители Михо Михов, Христо Гаджев, Петър Славов, Ангел Найденов, Валентин Радев, Нено Влайков и съветникът на министър-председателя Аню Ангелов. В изказванията си народните представители се обединиха около тезата, че предлаганите промени в ЗОВСРБ са необходими и навременни и ще подобрят нормативната уредба, ще допринесат за преодоляване на проблемите с некомплекта във въоръжените сили и повишаване на интереса към военната професия.

Същевременно някои от народните представители изразиха съмнение, че разширяването на правомощията на началника на отбраната без делегиране на конкретни права за командване и управление над всички структури на въоръжените сили, ще бъде ефективно и успешно. Откъсването на бригадата „Специални сили“ от състава на Българската армия крие опасности за нейното осигуряване, попълване с качествен личен състав и използването ѝ в мирно време и в системата от операции на армията за военно време. Продължават опитите за прехвърляне на функции по контрола от една инстанция на друга и девоенизиране на висши военни длъжности, като Главен инспектор в Инспектората на Министерството на отбраната, с което се затруднява кариерното израстване на офицерския състав. Има опасения, че предлаганите промени в изпълнението на военната служба от войнишкия състав, сержантите и офицерите, без съществено изменение на заплащането на труда и прилагането на по-широк пакет социални придобивки, ще увеличат некомплекта във въоръжените сили, вместо да решат проблема с него. Изказаха се съмнения, че честата промяна на положения в закона говори за несъвършенство на закона и субективно тълкуване от различните екипи на министерството на отбраната. Силовите закони следва да бъдат по устойчиви на промени и да се приемат с единогласие от всички политически сили.

Въз основа на проведените дебати и изказаните мнения, Комисията по отбрана с 12 (дванадесет) гласа „ЗА“, 0 (нула) гласа „ПРОТИВ“ и 3 (три) гласа „ВЪЗДЪРЖАЛИ СЕ“ предлага на Народното събрание да приеме на първо гласуване Законопроект за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България № 602-01-39, внесен от Министерския съвет на 30.06.2016г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

МИХО МИХОВ